

Anno 1790 Kuu Minna
Aprill 8. päivä

november Kuu 5 päivän

Anno 1792 Kuu Minna
Joulukuu 8. päivä

september Kuu 25 päivän

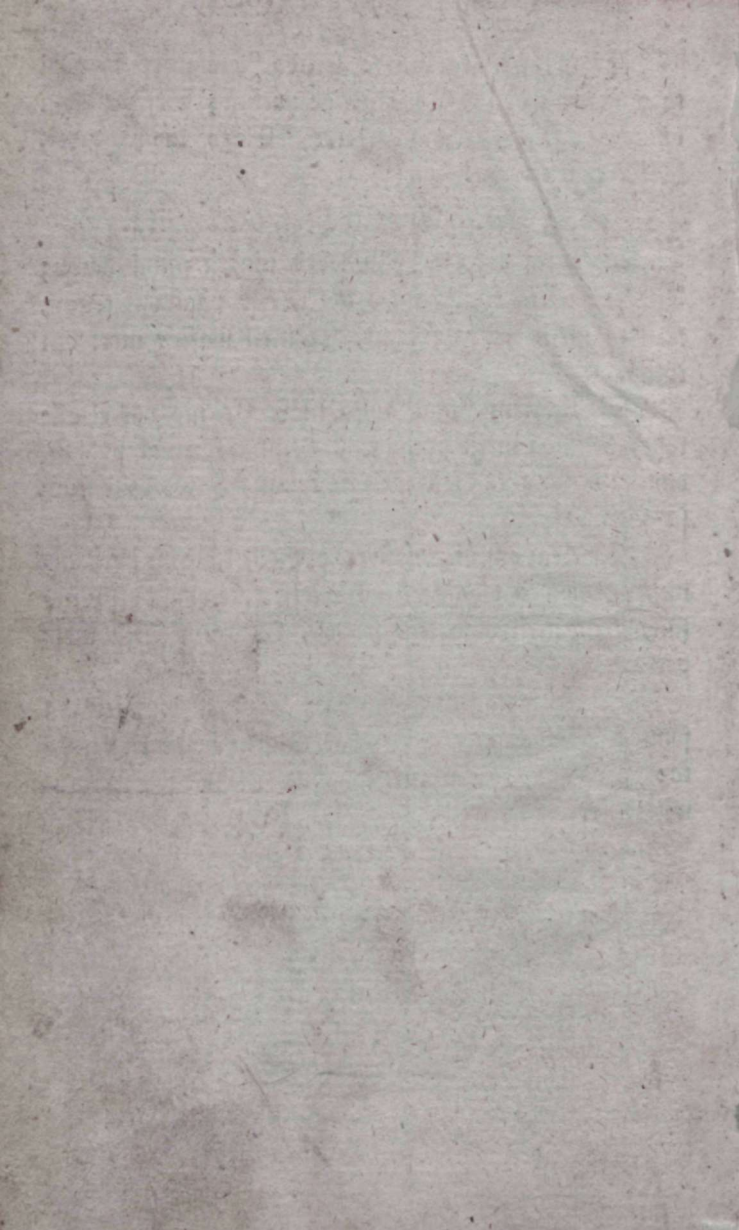
Anno 1794 Kuu Minna
Joulukuu 8. päivä

Joulukuu 14 päivän
1796 Kuu Minna Joulukuu 8. päivä

Handwritten initials or marks, possibly "H H" or similar.

Handwritten mark, possibly a stylized letter or symbol.

Jeppie Mattu Kenter

I.

Furmanuel, meije Jummal om arwaldet libhan, sest Kristusfen olli Jummal essi, leppit meid ärra, täüt sedda digust sädusse perra sääl kotho een.

2. Se ihho, kumb tetti tal Jummalast, om meije ainus roog iggawes, se päiwlik leib essi, kumb ainult waja, om temma kallis nink pühha kehha, taad palleme.

3. We kanname omman ihhun ka temma koolmist umbre hennega, ollemie neil asjul kolu nink tuima, kummil se tappetu pühha kehha saarhaus puus.

4. Kui siurwas se kehha libha tääl, sis jaetas temma werd ka meil. Wona ello täütap neid lullikmissi, nink sedda nättas neist wellitist essi, et wäggaw om.

5. Sest ussume Isanda surma ka, tunnistame werrest hämelega; neide hawu werri meil söamen hengäp, nink meil neid sönnu suust wälja ajap: Woon, Woon, o Woon!

6. Se werri om taiwane

rohhi töest, kumb meil om walmistet Jummalast, kumb lodasjal satap kaddonut ello, nink teep meid kui wastfest sündinu jälle ta saarnatses.

7. Ei olle se kittus ka tühbine, se hawatu pä teep sedda ni, kigel wona rahwal, ke temma hawust woidmisses olli jo löidnu armust, om se jjo käen.

8. Woon ost meid ütstörd jo werrega, se joost ülle pattu nüüd löpmata, ta and omma ello leppitamisses, se arm et anta meil tassumisses, om kinkitu.

9. Weil om se pühha mees ristri puun jo ütstörd nink ikkes kigel siin önsusse siin sanu, ja kigin paikun näeme selgest, et meil kil kigin Jummal nink Woon.

10. Se jääp meil ka egg tunnil ni, meil om sest kunnigast melehä, ke weel omman ehten, orjaritsa Kronin, nink wise raigiga omman trenin ikk siurustap.

11. Ni same tedda ka näggema, kui taiwabe läme werrega, kui woon ütstörd tullep, se waiwa palka tühhandan

rõmun hennega wima õn-
sussele.

12. Sää! kääp se hulk,
kumb om wallitu neil nagglu
tähhil suud andman jo, ne
saddawa mahha nink laulwa
jälle se wona laulo, kumb tige
ülle, sest ostmisest.

13. Oh Woon! kui nüüd
jo so hulkaten laulap se kit-
tusse laulo siin, eht kül waine
hõlli, nink kandlist pudus,
siski wois laulden jo lahtuda
ihhust, ni hä om meel.

14. O sa pühha woona
wabba arm, pühha kannatus
nink risti surm, pühha JEsu
Hawa, pattaste hulka andwa
wäfte, kangust, nink auwo
palka sel wonale.

15. Oh wohua werri, sa
üllemb hä! meil om wiljalt
kül sinnust ütfinda. O zip-
potaminne leppingo werrest!
te omme Pattastid häste
rõomsas. Halleluja!

2.

Sest kittus sunnis sel wo-
nale, et temma muste jo
tappeti, se hä wonakenne,
s' ilma loja, te werre hin-
naga lunnastust toije tig' il-
la eest.

2. Las meid so armun itš
swada, nink sinno tutta, o lete, sest ma leisi assend jo

armas Pää! et saisame ussun
orjame waimun, itš sinno
maggusat leppitust maitset,
taad ihkame.

3. Sest meje ollem so per-
rändus, kumba saatnu om so
kannatus. Eessa nou se olli,
temma kääst tulli, te meid
iggawest jo kinknu sulle so
waiwa eest.

4. Kui sa nüüd ilman
meid himmustat, te isso hen-
giga kistotat, sata meid sis
ajast ajani perra kohhe sa
tahhat läbbi so werre so kulle
seen.

5. Sest JEsusse werri
nink õigus om minno ehte,
auwo sark nink mo rõõm, kui
kohto pain tulley, se wiinne
hädä, es wois ma saista, kui
es olles sedda Jummalaa een.

6. Ma olle neist nagglu
assemist jo ütstõrd nanna,
et iggawest mo walliti ar-
must, se om itš melen, nink
hawu paistus mo henge jäl-
lin, kui ärralääp.

7. Ei olle ka Hawu ütfin-
da sis eesmält waja, kui ärra
lä; Ei jä mul nüüd rahhol,
pimmen ma saisa, kui wona
nimmi nink rist siin ei paista
mo sdamen.

8. Oh teije Hawa, te wal-
lale kistu, kui armsa mul ob-
swada, nink sinno tutta, o lete, sest ma leisi assend jo
teije

teije sissen, kun mul nüüd al-
lasti hengamissen hä luggu
om.

9. Ma ja ütš waine tolm
rõmuga, sest ma olle ka ütš
wona hä, kumba temma riis-
nu sen tapplemissen, nink
kumba nüüd omma koa sissen
weel walmistap.

10. Taad hawatu ihho,
tija ma, sa minna tõest ütš-
kõrd näggema, temma arm-
sid filmi, jalgu nink käsši
wõtta ma umbre suud anna
ma essi ta sule ka.

11. Mo südda so hawu
kaego, wois ma henda essi
ustu jo, digussest es jättas
sa minno tuhjas, et paljo en-
namb sa hennele kihlas mo
iggawes.

12. Mo Pästja ellap mo
sõamen, mo su keep ülle ta ar-
must siin, pitsatit ma kanna
pattatse pä-otsan, siin nägge-
matta, saäl salemi linan näep
eggamees.

13. Se teep mul saggede
hallest, kui ma, o helde arm!
mõtles sest, mes sinno saat
koolma; ne õnnistusse tullewa
ni maan, kui taiwan essi so
werre seest.

14. Oh et mul so mõrru
kannatus es kaus mo melest
iggawes, et ma ikkes mõtles,
mes se sul masnu, kui kigest

kurjast sa omme loodasju kif
lunnastit.

15. Woon, Woon, o wo-
naken immelik! siin olle ma
nink mo welle kif. Sinna tul-
lit koolma, (mo südda ligus)
mo hädda olli sul weel suremb
haigus, kui rist nink surm.

16. Pea meid puhtas its
hennele, so lu nink lihha me
olleme, sis saap kõrra perräst
so koggodusen wona nink
louwi wiis ütseussen its nä-
tama.

17. Woon, ütse armo weel
wimate palle ma sinno kääst
hennele: Wõtta hallestussen,
julle mo kinni se eest, mes
so wasta, wonakenne, its
kihhotap.

18. Kui tahhat sõamen
ellada, sis tulle, tulle sisse
keelmata, jobba sissen ollet,
ja enne sisse, ja sinna jäät ka,
mes lullitmisse, kui paad neil
puus.

3.

Ristusse werre-digus om
mo ehte, auwo sarkt nink
rõõm, sega ma tahha saista
ka, kui Jummalalle talwala.

2. Sis lä ma kohto ette
kül, ei lõita kaibust minno
paäl, sest et ma pattust pä-
stetu nink minno wõlg om
tassa jo.

3. Se wõlla täht poop kõhtun saäl, kui olles Udam risti pääl, kü kurratil sest risti pääl.

pahha meel: neist nagglust, mist Woon hawatu, om wana säduš rikkotu.

4. Eht olles temma kogona ka kirjotet mo werrega, sis om se tassa ommete, ei küssita mult middake.

5. Se om kü parras kurratil, (mes poop ta Kristust risti pääl?) et temma hengi kaotap, nink õnnisteggija neid saap.

6. Ma tija kurrat ussup ka, et se om õige kogona, et wangi rahwast pästetas nink wabbaus meil kinkitas.

7. Müüd se pühha nink süta Woon, kumb koli mõrru risti puun, mo pattu nink mo henge eest, om minno Jssand JEsus Krist.

8. Ma ussu temma werri om, se õige kallimb hä nink rõõm, ja taiwa warra täwweus, nink massap taiwan iggawes.

9. Ma ussu, kui neid patatšid, ka mitto musta tabhandit, weel ennamb olles, kui om müüd, se hind tees tassa weide süüd.

10. Ma ussu se suur Jummal ka sai omma poja surmaga weel ennamb omman

11. Ma ussu, et se reist pas, kumb tullejist saäl küssitas, om wona werrest kirjotet, nink eggal hengel wal mistet.

12. Kü olles süüd sis tassetu, ent kurrat olles naranu: sest loja palge pudu müüd. Parremb, et lunnašteti meid.

13. Kik olge tunnistajis müüd, mes nou mul taiwa minna siit: kik engli pandke tähhele, ke auwustussen ellate,

14. Eht Wona armust ella ma, ta tenistussen weata, kik kurja wärapäleke, ja pattu surmani ei te.

15. Ent siski, kui ma taiwa sa, ei waggaušt ma nimmita; enge et ma kui patta ne sa werre perräst taiwatte.

16. Saäl laulap Abram wonale, nink kik ne pühha hengeke: kui ramat tettaš wallale, sis nättas, et ka patatše.

17. Kui saja särkist küssitas, sis kosta ma sel wonal taas; sis kattit sa mo häbdalift, kui paljalt pässi kurratist.

18. Taad kallist särki hoi si ma, tal om jo säärne luggu ka

Ta, et sinno werri ütšind
mul sedda hoijap weata.

19. Kui nakkatas ih
küssima: mes teit sa ma
kosta ma: ma tenna
Jssandat, kui jousi,
röömsast haad.

20. Ja et ma tes
pat, om temma wer
potet, nink nüüd jo
minno kaen, sis o
hennesen.

21. Kui himmo ti
ma et minno es woi
ma ütli wihhal,
se eest poi Jssand r

22. Es taple ma
dega, ütš lühhemb n
olli ka: ma kaibü h
nale, sis päässi ma m
lale.

23. Meist kurjest
ütteldas, et ristiga
tas; mes Jummalala
wusta, ma saatsi ärä

24. Sis saap se
rahwas kül suurte rön
ga tundma saäl: ja
õige röömsas saas, sis
das mulle waimo täüs:

25. Kik au nüüd olgo wo
le, et wonakenne tappeti, ni
kaut pattu iggawes, ja tege
Jummalal meid haas.

26. Et ma nüüd ilman
ella weel, sis om se minno
terwe meel: et ma wois ri-

3. Et wolla alle poep
einh pael, tui lurrada fess
pabba med: wai maggast,
woll t'wonn parast, om wai
an jobus rillova

4. Est ollen tenma
pau te f'icidat ut warraga.
Et est se talle ommeve, ei
kalle waiit reibbise.

5. Et est tui parast
woll t'wonn parast, om wai
an jobus rillova

6. Et est tui parast
woll t'wonn parast, om wai
an jobus rillova

7. Et est tui parast
woll t'wonn parast, om wai
an jobus rillova

8. Et est tui parast
woll t'wonn parast, om wai
an jobus rillova

9. Et est tui parast
woll t'wonn parast, om wai
an jobus rillova

10. Et est tui parast
woll t'wonn parast, om wai
an jobus rillova

man ma fik lullimissit,
tossse eht la maggama,
paf kostota nint uhhada.

5.

wäega halwa olleme,
E se man dige omme-
n tui ütlematta. Re
sup soamest, ei olle
bussest taad usku sa-
ei joht, se taht tul-
muft, se meil meil
da läütap, nint
a zundmist näütap.
henda näet pattat-
sai sis, kui tige ilma
wallits sinno sis-
tül näet, mes so
kui se ka kohhalt
u, eht jungis waga
nint sis peetas hen-
wairwamisses lep-
oggodusse päel nint

paige lat nüüd wer-
nüüd walges ni kui
was, jaap kummar-
mun nint kahmetap
kuihe eest, Jehowast,
walgussese ne Etobim
warjun. Mes woiß JE-
nimo halwa armastada?
eng, sa tijat, wairw nint
werri tedda ajap.

4. Kel melen om iß JE-
su wairw, se, se woip assend
egga-

eggapäiw ta hawu mulkun
lõida, kui sukkuke täl om-
mast hääst ei jä, ent siski
werre eest ei kõhta henda keel-
da, ta hääl kääp saäl tro-
nist wälja, ütley: Näuta
kõhhus armo, näuta werre
palkal armo.

5. Na jä, mo südda! rah-
hule, ent wallun lä ma om-
mete so Emma-silmist ärra,
ni kawwa, kui mo rikkut loom
mo peäp wõra ikke man, om
fik, kui pellin, mõrru, ehk
mul teist kül, hawa lätte!
sõamette jospew werri; siski
kää ma ni kui warri.

6. Kuis ni, mo ussütaw-
lik mees! et sul nink mulle
melehaas ma so ei woi weel
pitta? kuis ni, et weel se
wasne loom mo terwe ihho
sissen siin üks wallitsust ei

wõtta? oh Woon! mul om
üks suur happe, kui ei lõppe
fik, mes maine sinno hawun,
Jesukenne!

7. Ent siski om, kui kules
ma jo hennesen, et põigmees
ka taht kostust mulle anda,
se Põig, kel suremb arm om
tõest mõrsja wasta, kumb
kulle seest, kui mõrsjal tem-
ma wasta: So piin läap siin,
kül näet südda! pea möda,
ütley tõtte, südda ust, saap
selgust kätte.

8. Kui wäega rõõmsa olle
ma, et lotus om, et minna
sa täl mele perrä sama, nink
omma Jesukessega, mo ül-
li kalli põijoga üks kindman
armum kääma. Mul om
suur rõõm, et ma olle, nink
jä tälle terwen ellun kulle
luus ta ihho kullen.

6.

Litania neil Mihhe Hawule.

Terre!
Krisste
Au olgo

Jummala Woon.
Eleison!
Kulle muskul!

Jesand Jummal! Jesa taiwan!

Oh mõtte poja surma pääl, nink kae temma raigi saäl,
ne omma jo kül masnu hääst fig' innimiste pattu eest, sest
meije rõõmsa olleme, nink armo sinnust otame.

Jesand Jummal Poig! sa ilma õnnisteggija!

Meil kigil olli minna sü perräst põrgutte, sis tullit Je-
sus! sinna, meid päästma ilmale, nink satit taiwaha; Au
kulle muskule.

Isand Jummal pühha Waim!

Temma Koggodusil, ke tedda löidnu, kuluta ikkes se
Wona hawu; se om so tö.

Sinna pühha Kolmainous :|: :|:

Sago se Woonä eest kittetus.

Ma palle figest söameest so kallist werre wonakest, oh
anna meile armo.

Rige omma digusse eest,

Rige karvistamisse tuimusse eest,

Se werreta armo eest,

Werreta söame eest,

Werre tähheta illo eest,

Soletumma söame eest sinno Hawu wasta,

Wöras jämisse eest sinno ristist,

Urrawörutamisse eest sinno kulle mullust,

Woidmata werre lobbisemisse eest,

Se iggawetse surma pattu eest,

Soija meid
armas Isand
Jummal!

Sinno waiwalinne eesmä-
ne sändminne

Tekko meil meije innimisse
ollemist armsas.

Sinno pühha eesmänne
Saaw

Urwitago meid söame un-
breleitamisess

Sinno armas laste wiis

Urwitaga meid laste römu
sisse.

Sinno eesmänne pagge-
minne

Dypago meid figin paikun
kottun ollema.

Sinno eesmänne poismihhe
tundminne

Pühhendago meije poisse sai-
sust.

Sinno ussindus koli op-
misse man

Tekko meid tarkas taiwa rit-
kussese.

Sinno

- Sinno pühha nore mihhe
saisus Olgo neide wallaliste koride
wannik.
- Sinno kallis tõstegemisse
higgi Tekko meil tik waiwa kerjes.
- Sinno ihholikko ammeti
usfutawus Tekko meid usfutawis meije
offan.
- Sinno immetaolik üttepõs
linne meel Tekko meil moistotellemist
põlletus.
- Sinno selge pibli päle poh-
jandaminne Tekko meid tik piblin kind-
mas.
- Sinno ärrateenja teedmissõ
pudus. Viritago meije teedmist üm-
bre.
- Sinno eentõjus ette pantu
tõmeel Jummalala koan Tekko meid meije ma ussun
usfutawas rahwas.
- Sinno jowwotus nink nõr-
kus Tekko meil meije nõrkust
parras.
- Sinno ristioppetus Jägo meije ussu tunnistus.
- Sinno õigus wiimsõet sääd-
mist tetta Tekko meil sinno tahtmist
kallis.
- Sinno surmaga kinnitetu
wiimne säädminne Jägo sinno perrändajide ello
oppus.
- Sinno wiimsõe säädmisse
tõutja. Saatto neid ärra pillatuid
Jummalala latsi sinno pühha
risti rahwa kirsto sisse.

Sinno kannatusse nink sur-
ma peljus

Sinno kottokõnneleminne
omma taiwatsse Esfaga
kannatada ehk jätta

Sinno hämelelinne kannat-
tus

Sinno pähha werre rist-
minne

Sinno higgi külteggemisse
tapplemissen

Teije kriipsu orjawitsa kro-
nist.

Walges jänu hule
Süllest joostwa su!

Urrasülleldu põsse!

Urrasäistanu silma
Werrine wat sälja päält
Sikke täus hiuse
üllesawwatu hõlma
Oh teije pühha wiis Hawa,

Läbbikawwatu kää,

Läbbi uristetü jalka!

Sinna inimisese poja täht

Tekko tunnistajide suur-
gust häbbelikkus.

Olgo meije kange tunnistus
sinno jummalikkust olle-
misest.

Oppetago meid kannatamist.

Läutko Jummal ma ilma
pallama.

Tossago meile ihho nink
henge ülle.

Tähhändage meid pä otsan!

Uudke meil sõame päle suud!
Et sul waja es olles keddäke
wälja süllelda.

Et Esfal waja es olles, meid
wälja süllelda.

Kaege meije filmist wälja!
Wõsse meije jalgu!

Kuimatage neid!

Wõtte meid!

Tekke meijega ni kui Elisa,
meije tahhame se lats olla!

Näutke meil, tun meije nim-
me üllespantu!

Kunnaš teije jälle õli mäe
päälsäisate?

Näuta henda sel Israelite
lihha perra, enne kui sa
pilwin tullet!

- Sinna suur kulle mull, Anna terwele ilmale asfend!
 Ent kulle lahke! ma palle sinno, hoija so rahwast,
 hoija ka minno iks hennele!
- Sinno labbi pistetu südda, Suikago nink karrago sul
 Teije nimmatamatta nink meije ülle!
 tundmata hawa! M. Olge kük terwiteta!
- Ausa JESU hawa! Kes meid taht keelda, teil siin
 nink saäl ikkes auwo anda,
 teist teniti.
- Leppingo JESU hawa! Jummalat ma kitta, ke tei-
 je aus mo tahtnu hoida,
 kumb warra täüs.
- Armsamba JESU hawa! Ke teist ei holi, nink terwet
 sõand ei anna teile, om
 armota.
- Imme JESU hawa! Ke teije tete neid pühhi pat-
 tatsis, pattatsid pühhis.
 D intne wiis!
- Wäggewa JESU hawa! Ni hämme werrest, werd sõa-
 merte, sis ja ma julges
 nink hawutses.
- Labhenu JESU hawa! Kui teije waijel mo sang nink
 laud om pantu mo hengel,
 sis sulluge.
- Sallaja JESU hawa! Sel olgo kittus, ke wona
 muhke nink rajjiga tutwas
 om tennu mo. 1. Pet. 1, 11.
- Selge JESU hawa! Paistke iks meile, sis malime
 mõnd' rist' kojokest jalle
 neil sõamil.
- Leuhkwa JESU hawa! Teist saap mo südda üt' armo
 künal, kumb kirritap sil-
 mi sest leuhkimisest.
- Osiko JESU hawa! Käl teije onen abbarast istwa
 mutto tuhhat sukku neist
 pattatsist.

- Werri wallatse Hawa! Nõhkussest täütet, ke teil
 saap liggi, jääp harutses,
 jilgup sest werrest ka.
- Nõhkusse täüs Hawa! Ke keppi wõttap, eest enne
 teid puttup nink weidi lat-
 tup, sel maitfate.
- Lähhün ollewa Hawa! Ei olle minna häämelel la-
 hastu ke hius karwa teist
 kawwen siin.
- Hallusa JESU Hawa! Sel wonal kippe, ent selle
 arstmisfes ni õige parra
 nink kaetu.
- Illusa JESU Hawa! Illusa, arma, ja hellikesfes
 ni õige parra neil latsile:
 ütteneke padjan ei woi ütš
 latsken ni lammelt mada,
 kui kulin om kæn.
- Lämme JESU Hawa! Hääl melel magga ma rõõms-
 fast, tassaste warjo tak-
 kan, ma roma teil.
- Pehme JESU Hawa! Läätkte itš päle, senni kui ter-
 we ilm läütetu jälle sest
 tullest om.
- Pallwa JESU Hawa! Rohhe tit läwa, Runninga,
 Santi, Wõrsti nink orja
 kummardama.
- JESU Hawa warra, Mo ello maja, tige musta
 tuhanda ao sissen itš
 wassse weel.
- Iggawetse Hawa! Kumma tit hulke: noort,
 wanna, suur, waitest kin-
 ni katwa, kel usku om.
- Meije JESU Hawa! Minno, ja minno; teid tun-
 ne ma kui ütšind' ollewat
 minno sōame eest.
- Minno JESU Hawa! Woidke meid õlliga telje wer-
 rewa Hawa!
- Rige hädäda otsan

Toost sani ussi ma neid koolwid filmi ka, sutesse sulle zilmist, ja ihho werre-rismist, neid wiirtussi so saljan, orjawitsa pa-otsan.

Senni kui silma, su, ja ihho hawatu, kumb meije kindma lotus, mo lihhan saal saap nattus, ja lahhu-tesfen pattu, suud anden umbrewotta.

7.

MAggus pastja sinno armo ei woi arra mottel-da, kui sa omma werd nink surma waggjal wottat aw-walda.

2. Kui uts kurblik sudda motlep, oh et pohhi teeda saas! nink ei olle ke tal utlep, kes neid hengi tombap taas.

3. Nink ta kulep koggumarta, et se JEsus Kristus om, oh kui ligup temma suda! oh kui roomsas jaap se waim!

4. Saarne waine lats kumb motlep henda kohhalt kaddomu, pattun tannitap nink diglep, om sis pea pas-tetu.

5. Arm keep JEsu hawust walja, et woiy Abba uttel-da; nink sest tunnist sani henda armo latses nimmita.

6. Ent mes hadda weel nink wairwa, saap neil kajuil tera paal! kul om hoold sel latsel-waja, kumb ei moista kawwa weel.

7. Auwolinne arm sa olet paljo haad jo tennu meil, ke sa wassimatta tullet abbis meil siin ilma paal.

8. Kes nuud romuga es kannas sinno kaunist teotust, kes sis salja paal es pannes sinno risti koormakes?

9. Rae armust meie pale, kumma sult tunnistawa, nink se man kit auwo sulle andwa allandussega.

10. Hallestust nink julgust panne kronis neide pale weel, las neid itkes pale minna, senni kui neil hengus saal.

11. Sinno arm jaap onnes meile, hawatu nink werre Boon, arwalda itk henda pale, senni kui me sinno man.

12. Omma olliga meid woija, kummal waim nink tulli om, meije keeld nink sonda hoija, et ei wessi tunnisten.

13. Nink mes woi3 weel meelde tulla, mes sa weel es anna meil? las meil armo
pawoi

päivi olla, kaswata so rik-
kust weel.

9.

8.

MEije Kunninga tö läh-
häv hilja, tassa, hõlli-
ta, temma koggup, satap,
säep omma hulka tüllita; tem-
ma wallitsus läap kõrda,
ent om noudmata ka töest.
Ihm ei moista muud kui naar-
da temma waitest hulkatest.

2. Lunnastaja sinno wai-
ne, waitenne nink põlletu,
risti koggodussekenne kumb
sul armsas peetu, arway hen-
da kohhalt õnsas, kui so ri-
skist ossa saap nink jääp wab-
bast armust rõõmsas, kumb so
harwust rohkest keep.

3. JEsu südda om jo mit-
to ligutanu armoga, mõnd
kui emma hõlma wõtnu, üm-
bre kaändnu koggona, nink
et werrega jo ütte risti al om
liidnu neid, satap temma kae-
pitte neid kui risti wellitsid.

4. Müüd so rahwas jul-
gup sinnust, ussütaw Woon
pallelda, sest et luppä antas
armust: olle waimo tullega
meil ja muile helde, kibbe;
et ma solas, walgusses jäässe-
me, nink paljo kalge wain-
laisid sul ohwris saas.

MD ainus ussu paas se
werre lepping jääs, ri-
sti pu pääl tettu, kumb eg-
gal ajal taas taas pand wõl-
li henge ette, et kük tübbius,
mes siin eäl näüs, tundma-
ta meil jääs.

2. Ma ussu koggona, et
se mo Jummal ka, ke ilman
teoteti, ke omma werrega
meil lunnastusses tetti, ni
kui ramatust wannast leppin-
gust luggeda om töest.

3. Nink wastsest leppin-
gust näüs, et se JEsus Krist
töest se Jummal olli, ke ilma
leppit wist, kui pu pääl är-
rakoli, olli allandlik, waine,
hädalik, õige orjalik.

4. Ke tulli ilmale, saat
toitust hennele, tuus siin
mõrru waisust, ja kannat
päle se kük sedda pattu saisust,
kumbe rässeust wõtnu armo-
list, tal es sunni töest.

5. Ke henda essi and kui
lunnastusse hind, kannat pat-
tu nuhtlust, mes sädus päle
pand, ja lõppet pattu tap-
plust taima kōhto een werri-
sten nink heen, se om meije
õn.

6. Ke wiimselt koggona
last helde melega küllest, kaest
nink

nink jallust kük werd ka wal- lada kui õnnistusse wolast risti kanno pääl, kum ni liggi weel nätti koolwat saäl.

7. Ke ka ni matteti, kui kirjan üteldi, tänteti kük är- ra, ehk haud kük hoijeti, ta pididi kirja perra ülestõõse- ma, nink se sündi ka sure au- woga.

8. Ke üles lännu om, kui meije pä nink woon, troni päle astnu, ei unnetä meid maan, kumbe ta werri ostnu, kenne pißfara meid weel üt- sinda siin puhhastawa.

9. Ea om kink läbbi ma woi Issa kaeda, nink ta kaep minno, sest kük om tassa ka, mes tal mo wasta enne, et woon tappeti, ei sa kohtute minna eäle.

10. Se illus saja särk, kui tullep amwo järg paistap wona werrest, ta õigus, min- no märk, se suggu risti kan- nust, kumb saäl risti pääl sa- tet pattatsil, maßap taiwan kük.

10.

Müüd pühha waimo ten- name, ke meil Kristust näütap selgede, et kük tunni- staja ke ussun koolnu, läbbi

ta oppusse wonale tulnu, halleluja!

2. Meije ei mõtle sest kat- side, et sa suur meister ka ni- dade risti koggodussil, kummil woon tutwa, saat eggal pai- wal neid harwu näutma, se om so tõ.

3. Woon risti pvun om meil Jummalas ehk meid kük ma ilm sest teotas, se om meile märkis, mist selgest tunnus kas welle nimmi kel- leke sünnis; se skibolet.

4. Ke Jesust kaotap risti puust, kum armust sullanu meije eest, ke sõamest, silmist kaotap tedda, parrako Jum- mal! sel saap kük hädda, nink põrgu oht.

5. Woon selle saifame üt- ten koon, se armo nink rah- ho leppingun, kui ostetu wai- se pattatse, näfse Jummal om esä, ne tõise latse, so wellitse.

6. Ke armo tahhap kulu- tada, andko henda enne tälle ka. Las neid harwu, kumbe sa tahhat kitta, henne päält essi kük jüda wõtta, sis kuluta:

7. Meije nink se wona koggodus tunnistame sest ig- gawes, et Jesusse ohwrin ütfinda tõttest om löida ar- mo nink wabbaust pattust kig ilma eest.

8. Jesu kogaodus woip rōmuga omma sōbbra sissen hengada. Se om temma assi Jesusse werren mōstma nink ojuma kui armo merren, Se element.

9. Mi kawwa, kui ellāp, tunnistap, et se wāggi hengi kiini saap, kui sest honest mintas, wonal siud andma, saap wiimāne luggu weel selgest nāutma, et uskime.

I I.

DH olles ma üts waggla: ken, üts waine, üts pattatseken, üts tolmoken, sis olles ma ka sinno terwe risut hā. **D** woon! Sa tunnet mo meeld selgede, ma julgugu sinno mannu ommete.

2. Sa pattaste armastaja! mul anna armust offa ka sest pattatside õigussest, nink arrahetko minno neist, ei olle mul muud õigusst neidoga, kui se, et sinna mo eest mashi ka.

3. Kui sedda Pāād ma mālleta, kumb hawatu om walloga; ei tahha ma muud õnnistust, kui temma wallust ristit puust, se ligutap mo sōand kangede, et ma hāal melle olle Pattame.

4. Woon rühhi meile wa-

sta müüd, nink õnnista sa meije tööd, las meid kit rōm-sast tallita, nink kela wāssimast meid ka, senni kui kit jo hāeste tettu om, nink tarbis sa meid ollet lonu maan.

I 2.

DH oppeta meid ristit sal-lausiti, nink tule seper-räst me pallemissi.

2. Sest mes sul ello mas nink werre hinna, se ei woi iggawel kül tuhjas minna.

3. So sōnnal kumb ka lābbi müri tükkip; om tunnistus, et temma ikkes püssip.

4. Kes woip so werret piri tāhti pista, so rahwast, ilma, ja kit asju kasta.

5. Kus om se päiw? Kes tijap sedda aiga? et temma omma wātke es wois nāuta.

6. Se hāal ei olle tōeste naru assi, kumb altri alt neist hengist kulus: tassu.

7. Jo tuhhat ajastaiga kuulti sedda, kes teed weel konna se wois waiki jāda.

8. Kui sedda hāald ei jowwa kurrat neelda, kuis temma Jesu werre hāald woip keelda.

9. Mes tännitap müüd meije Jesukenne? se wanna ohho hāal om: mul om janno.

10. Kas wihhaliste werre perra Jssand? ei mitte, sinna tahhat neide sband.

11. Es tahhas ja et ütfit laus ärrä, sest sinno armo nool lat neide perra.

12. Nink sest et sinno ei nãe iniminne, ja suremb hult iks kõrwu panney kinni,

13. Sis heitwa tunnistaja suren hulkan, ei olle waiti ütteneke kolkon.

14. Sest tigin paigun kulus sedda häle: o inimisse kaandte Jesu pole.

15. Me tahhame teid tal- le kinni wõtta, ei olle teil sis waja mõka nätta.

16. Ei olle ütstõrd waja passi kutsu, ehk makte pallelda teid alla litsu.

17. Teil om se lubba, wõna mannu tulla, mes henge põlw teil eäle wois olla.

18. Ehk olge pattu häuga kõhhalt täütet, sis om ta süd- da armust siski laudet.

19. Ei põlle temma eäle teid ärrä, sest tal om janno pattatside perra.

20. Sest kõhto moistjast, tel se sindus antu, om ello pattatsille ossas pantu.

21. Ke omman lomun pat- tatses om jannu, nink ommast wäest ei olle terwes sanu.

22. Nink heidap henda ma.

Jesu jalgu ette kui kolu, se ei ja kül hukka mitte.

23. Kui kahro saarnane, saap temma wonas, kui kulu kui jea, sis saap tulle kirres.

24. Kui kolu om kui kin- wi, tal saap ello, nink essa an- nap tedda pojat jälle.

25. Waim rühhip, ehhitap sis temma ello, toop wäljast nink ka sissenpiddist illo.

27. Et wäljast pididi Je- su koolmist nättas, ent sis- sest ello perrandajat tuttas.

27. Se om nüüd ma päääl meije üllemb teggo, se tarbis same waimo nink ka wäfte.

28. Neil ütlemä, te sur- ma sõnna kuulnu, me olleme teid mõrjas kurtma tulnu.

29. Sel mõrjas, te omi tige kallimb põiust, neil eng- lil kirtusses nink taiwal rõ- mus.

30. Me tahhame teid kãe pitte wõtta, ei te meil happe teije pattu hädda.

31. Kül näütame waas pannejille sedda, te diges lit- wa, nink ei tunne hätta.

32. Teid wime henge kün- ningalle essi, ja uske, jääk kãup häste teije kassi.

33. Se kunningas saap henda armsas näutma, nink sure armoga sind teile and-

34. Ja temma saap teid kōhalt hōlma wōtma nink üttema: mo tō om armo heitma.

35. Mes henge waimun temma ette lāwa, neil annap suud nink õnnistap neid pea.

36. Ent mes se om, tāl waimun ette tulla, sest muidō ei woi siski ta man olla.

37. Se om, Jesusse jalgu neal tundma, et meije pattu pu pāal pididi kandma.

38. Kui temma nüüd kōt olli arramasnu, sis pūhha waim om tedda õiges moistnu.

39. Nink kui tāl woimust sai kig pattu ülle, and temma Eſsa maal meil woimust jālle.

40. Ja minna, ehk ma kōl se man es olle, sai siski ka sel tunnil armo ello.

41. ütš wōrst, (mes muud) kui taiwa wōrst ma olle, ütš eſsand kurrati nink pattu ülle.

42. Nüüd peap pat mo jalgu alla jāma, ma pea wōna werren woimust sama.

43. Ja mõtle ma se werre hinna pāle, nink hoija Jesu hawun omma mele,

44. Sis wārrisep kōt ilm nink temma kārta, et ei woi feggeda mo mõttid āra.

45. Nink mes sest immet? Jesus om kōt lomo ka eſsi wannega jo keelnu ammo.

46. Ei pea sārāst allandlikko henge, kumb ussun magagap, putma, waht om kange.

47. Sest nemma hengawa se wona ussan, ni peljota kui ütš louw omman peſſan.

48. Trots neile kumma hengustest neid keelwa, kui nemma Jesu armo hāle kuulwa!

49. Mes hā meel selle om ke nāep neid hengi, se kunnip neile sedda armo sāngu.

50. O Jesus las meid sedda rōmu nātta, kōt kōrti pūhhi pattatsis siin tetta.

13.

Dh pallelge, et se pūhha waim, ke meid satap armo oppussen, toos nüüd sōamette neid õnnistussī, kumma lābbi Jesu leppitusse meil walmistet.

2. O, pūhha meister, so tenname, et sa sōand satat Eſs fale, mes nüüd temma pojast soāmen kulus, kōt sedda talitap meil so oppus, me tenname.

3. Me waise es tunne kōhalt so, fenni kui sa kussit nimmelt jo sedda õiget pattu, et meije es ussu se wona hawu nink werre sisse, kumb leppit meid.

4. Kui sebda hätta müüd tuisine zungwat labbi kurja soame, ja armo nink usku pal- sone ikken, annit ja möllem- bat meile rühken uink hel- deste.

5. Müüd jame so kōli alla- si, ammat Essa nink poja jär- jeni, tunnista müüd meije hen- gen nink waimun, nink meije sinnaist woijetu ihhun, sest kindinaste.

6. Heika müüd Abba! me soamen, sis saap meil Essa dige tutwas siin: täuta ter- wet henge Jummalä pojaist, te neid lullikmisst hennelle ho- nes nink terkus ka.

14.

D Jesus olle kittedu, et sinna me eest tappetu, nink, enne omma surma weel, so testamenti säadnu meil.

2. Au olgo wastse wai- mo eest, te ellap sinno hawu wäest, au sul ka werre särki eest, kumb se man wastfes jälle jääs.

3. So ihho olgo kittedu, kumb pu pääl labbi kissetu, nink koggodust, so omma naist, teep ihhust hengest puhkas, haas.

4. Au olgo sinno werrel ka, kumb meid teep julges tunnista, et sul me waimust

nink me suust saap kittus werre armo eest.

5. Kül eggauts meist habbenep, et sinno arm meid wallitsep, so hawu wörust piddada, nink sallanssi kaeda.

6. So perrält om kül koggona, o woon, se taiwas nink se ma, ja olli sis so per- rält ka, kui werre hind weel masmata.

7. Ent eptes ollet omme- te, kui innimine, hennelle sest ilmaist ostnu koggodust, kui wihha jerm so pu pääl rist.

8. Sesamma om so om- ma rödm, kumb walmis tet- tas sul siin maan, se omi so Preestre-ihho taas, so armas abbiello kaas.

9. Mes om sis werre kog- godus, kumb sul teep ni suur- tömüstust? se waine pat- tatside hulk, kumb enne häu- to, kurri, kalk.

10. Sa wötrit taad kui werven maan, täus rikmist melen, soamen, taad wötrit paljalt allaste, ja pannit hōl- ma, rinnale.

11. We ollim' pattun ko- lu tdest, sa annit waimo Jum- malast sa kinksit wastset särki meil, so werd nink sin- no digust taal.

12. Sa annit puhha rist- mist

mist meil, et käüsem' armo tera pääl, so puhha we nink werre wäest, jäi kit se wanna mahha meist.

13. Nüüd annat ommast libhast meil, se peap meid iks puhhas sul, so werri satap ellama me sõand, henge, ihho ka.

14. So kolu kehha wäggi teep, et sinno surma siffe saap se omma ello koggonä, nink wanna meel saap murtus ka.

15. Sel pasja Puhhal sõme wišt pattul nink surmal hukkatust; sest teep se mar-
kun wahhelt ni, kui tedda pantas surmabe.

16. Ent sinno hultaken jääp tõest täüs happe nink täüs allandust, ja wajup sinno surmabe, nink tunnep et meel tappeti.

17. Ent sa teet omma naise ga, kui muste omma ihhoga, kumb ülle ao tunnike es wei joht jada surmabe.

18. Kui sis se surm me labbi käüp, nink wallo sõand lämmeš teep, sis puhhup pea ello tuul, ni kui so harwan puhknu saäl.

19. Se waim, kumb sinno werren käüp, nink ni suurteemme tekko teep, teep ellawas so tappet naitš, nink egga ütte luliitmist.

20. Sa saat nüüd ommast kerkule ni liggi, kui saäl To-
male, neid sõamid meil täütetas sest werrest, kumb so kullest kees.

21. Kul waimo puhkmist tunneme, kui werri ihho henge ni labbi käüp, nink sõamen se ello tunnus werre seen.

22. Sis nättas armo paistmissen so kallist harwa assend siin, so kulle multu lättekest, kummaš se werri selgest kees.

23. Se jõggi tõmbap hennepool, ta jääp ni armsas sõamel, et ei woi muudo olla ka, so ommaš jäme ütšinda.

24. Kui wäega filmi oja teep, kumb harwa wola perra läap? kui pallap tappet süda kül, kui paistap armo künal saäl?

25. Sis kuletame ilmale so werre hinnast rõõmsaste, nink kutsume sõomajale so harwa mannu muideke.

26. Seni kui sinno lawwale siin wastfest jälle tulleme, nink waimo abbiello man so puhkmist näeme hennesen.

27. Nink se läap aust ao pääl, seni kui walmis same tääl, nink honest wälja astume, so nätta palgest palgeni.

28. Kui tulley õnnis aig, et sis so umbre faisap kogodus, nink sinna kogodusse pä, saat wastset wõrust pidama.

30. Nüüd Amen, Amen Jummal mees, mo südda sinnust ülle kees, mo südda pallap, mul om rõõm, et ma so pea maitsma siin.

31. Nüüd lõppey ärra minno meel, mo südda kahmetap ka mul, kust poolt ma wõtta sõnnu siin, kui merri ristii mõttid om.

15.

D Kallis kehha säääl ristii puun, meije iggawenne põig nink Woon, mes pajatamata õnsust nink rahho saatwa so hengil so nagglu tãhhe nink kannatus.

2. Sa tullit tronist ni armolik, kui Jõsa armas nink ainus poig, meije lihha sisse, et sa neid asju, kumma meid riknu, ärrawois kisku so surmaga.

3. Et inimisses saas sündinus, olli so tarkusse ainus us, et sinna meid weas hennega kangest sest kinni pantu kurrati wangist nink surma wäest.

Kui iniminne nink

Jummal ka, kumb meije meel om noudmata, ollet sa meid woitnu, nink jousit wäärda sedda, ke julgu so kinni haarda. Halleluja.

5. O Jummal nink inimisse poig, so werre nink waiwa kallts palk, meije waine ristii kogodus kaep so hawu, mist südda pallama lähhäp, nüüd rõmuga.

6. O kallis wäggi nink pühha ram, kumb kannatussest meil sanu om, meije wäifest karja te wallo mihe nink ohwri wona tappetu kehha arwolisses.

7. Sul olgo sis meije kogodus siin rõmus nink muile walgusses, sa hengi eenkojo, las temmast paista kuitao ta kullen so harwa saiswa, tappetu Woon!

8. Ja sinna nüüd ma päääl tãlle sis, ni häste kui taiwan iggawes, ikkes silmi ette, et ni wois kãija, mil wisit paistwa so pühha raije, waiwatu woon.

9. Oh anna tãl sel ajastajal (ent sinna annat ka henneda tãl) et temma wois ligil selgeste näuta kui wãega kaswap, kel allandlik südda jääp allast.

10. Las meid sinno wallituide man ikkes nink kui

willitus om lään essiärrä-
 likkult, römuga nätta, kui
 tassane olli so pühha kehha,
 kui kannatit.

11. Hawatu kehha saäl hennele.

16.

üts Laul laste eest.

Küsiminne.

Satse! kus woite hend pel-
 jota hoida? kus löwwame
 paiga, teid õigede toita?

2. Mes saap siis neist lastist,
 ke wäljan weel käüwa? kus jäwa
 siis no? kas ne mahha kii jäwa?

3. Kas woip se suur karja hull
 absend ka sadafen mulkun, kumb
 awwatu küllen om löida?

4. Mes üttelebas, laultas, mes
 funnin iks kulus?

5. Siis näütke eenkojus, kuis
 wonaken nätti?

6. Kuis wonaken werrest nink
 lärnast ni täütet?

Kosius.

Me olleme hoijetu werriksen
 küllen, se koggodus toitap nink
 kannap meid süllen.

Ei joht ni, na rühkwa kui tu-
 wiken mannu, ei lasse woon tu-
 wikest dimma käest kisku.

Ja tõeeste! ent siiski, kui pu-
 dus hend näütap, kül kae nink jalla
 mulk mõnda weel petap.

Ei kuulta, ei loultu muust min-
 kist kui Hawust, ei kuulta, ei laulta
 muust minkist kui Hawust, ja Ha-
 wust, nink Hawust, nink Hawust,
 nink Hawust.

üts suur mulk se oaga küllen
 täl tetti, näht leikati ümbre, sälg
 niälati tälle, pü kiskoti, naggust
 sai hawutefti nelli.

Se om seft: me olleme paku-
 ga läütet. Siis Jummal sai wo-
 nas, nink kosi me perräst, nink
 saat

7. Mes wois nüüd neil latzil
se armsamb siin olla?

8. Kas satan nink eslimeel teid
ei woi keelba?

9. Kuis sis saap, kui latse kur-
bastawa Emma?

10. Ent ommete kasiwawa lat-
se ka sures, kes woip sis ni illusas
hoida neid ikkes?

11. Sel wisil sis olles teil igga-
west ello?

12. Se om teil hä, ent kus
jääp tunnistaminne?

13. Kuis sis saap, kui latzil om
honest siist minna?

saat sis, et same fit armo nüüd
werrest.

Kui lambaken, tuwiken wonale
tulla, kül saap sis se lambaken
iggawest söta, woip tuwiken römu
iks kullen ka löida.

Gest om meil nüüd waja iks
Emmakest kuulda, se hoisap meid
wona se loja man häeste, meid
awwitap sisse, ent ei lasse usse.

Ei jätta kül seperräst armas-
tust temma. Kui ennege sdamid
löwwame jälle, kül JEsus, se lat-
seten andis and meile.

Jo surembas läme, jo wähhemb
om südda, kui sures saap, allan-
dap JEsu piin tedda.

Ja töeste! mes antu, ei woe-
ta jälle. Sund annap meil Essa,
Mees mahha ei jätta, wõt Em-
maken toita, rühk Englifen hoida.

Kül antas neil latzil ka üts-
kõrd se õnne: kül wöttiwa tun-
niita latzil jo mõnne, ke essi me
emmast weel immiwa rinna.

O Jesusse nimmel! es meil
sest kül õnne, kui hengame töta
sääk kullen kui sängin iks otsata,
kittusen, armun nink mängun.

Lõppetus.

Sa foggodus latzil! kui tijat jo sedda, sis jä sa kui mihhelen
kullen iks iijina, las riimise armo iks woimust siin wõtta, sis saak
ka weel ennambat fallauust nätta.

17.

D Waim! ke foggodust wallitsep, nink tal essi teenrid önnistap, kule meid so lasti, o Emma südda, ke kük ei tahha hääl metel sata sul pahhandust.

2. Kui ümbre kaetas lajale, näütap Issand henda ausaste. Koggodustsekeisi saap ikkes ennamb, kummil se wona rist om kige armsamb! Hallelujah!

3. Mes pea ma Wonal üttema, wois ma temma armo tennada, pühha seitse waimo! minke tuld läütma, kun eäl tahti om, et nemma paistwa se Wona een.

4. Sa ello joggi! oh jöse niid, nink murra läbbi kük sullengid, süttita kük haigid läbbi so ölli, ke ökwa roma wa se risi pole, se om so te.

5. Et mul om lubba, sis förowa ma sinnule hääd sul lasti minust ka, hennele iks ennamb so ajamissi, nink pühha häppe, kumb pattaste lööse jaap allasi.

6. Nink wona rahwast las waiwa pääl saggest JESU öwand nätta taal, Wonal las weisi hengist, ke ütten läwa meijega löymata rõnu näta, si pühha Waim!

18.

D Berre arm, mist tullep, se kange liikminne? kui minno südda mötlep: arm saat so surmabe, nink et mo terwe önnistus sest sammast werrest tullep, siin nink saäl iggawes.

2. Ni kawwa kui ma ella, jaap se mo jutto rõõm, ma kummarda se alla, kui waggel, tusk nink põrm, se jaap mul melen iggawes, et se sul werd om masnu, et ma sai pästetus.

3. Ei woi ma melest jätta, ni kawwa kui ma weel üts pattane, mo südda sais armun iks se pääl: et saarne waine maoten so armsas lastes sanu, nink om so junger siin.

4. Mo silma joostwa rõmust kük tuhhat tõrd, et ma woi tunnista so armust, mo waito jowwoga. Ja sa mul heldes ennege, sis orja ma so nida, et sul sest melehä.

5. Ma olle ütstõrd tundnu so kallist werd, o Woon! mes pat om läbbi zungnu, teep temma hääs siin maan. Sest jaap mul melen iggawes, et se sul werd om masnu, et ma niid önsas saas.

6. D teije armisa hawa,

Te labki kiffotu, mes kaunist
assend löwwa ma teije siffen
jo! ma ja nüüd tolmus rö-
muga, et ma ka olle sanu se
wona risut hä.

7. Kui wahhelt henda jäl-
le sest kanap minno loom,
sis tijat sa, mes wallo mo
süddamelle om; sis sülle mo
nüüd iggawes so haru mul-
tu sisse, et ma so külge jääs.

8. Mo südda pallay ar-
must, so perra, wonaken,
nink waidlep surest himmust
so perra pöijoken, sul ellada,
te minno eest bend lassit risti
lööwwa, nink leppitit mo taas.

9. Müüd peap hengen mul-
le so surm iks hengama, kük
kaddugo mes wallo teep mul
nink sülle ka, ei wo ma muust
siin römusta kui lunnastusse
hinnast, se om mo ainus hä.

10. D arm siin olle min-
na, nink ka mo söffare (wel-
litse) so sülle lu nink lihha; so
wisi perra te, et koggoduffen
eggamees saas julges söa-
mihhes, nink siski wonas
jääs.

11. Oh ja meil söamette
ka iks kirjotetu, et armo man
ka töttet sult tunnistas me su:
et eggäüts kui pattane, so
pirsatit pä otsan, wois kan-
da surmani.

19.

D Woon! täüs werd nink
haru, kumb enne ilma
jo hääs kitnu sirma waiwa,
et armust täüdetu se wona
südda iggawest weel enne lo-
mist, ostmist, pattaste wasta
töest.

2. D palge, kumba nätti
kui tappetu jo sis, kui Zum-
mal möttel ette, kui önsas
saas nink hääs üts pattatside
hulkaken, kumb wona sirma
labbi saas leppitetus siin.

3. Se olli wona mötte
jo enne, kui tal luust nink
lihhas ihho tetti, et temmal
koggodus wois sada waisist
pattatsist, nink tuus jo södda
ette, kuis saas nink lördä
lääs.

4. Mes rohke rööm om
meile se pattu hädda man
Zummala palge ülle, et woon
meid pästnu om, woon im-
melinne wonaken! mes sul se
mørsja masnu? sa henge pöi-
joken!

5. Me tunneme neid har-
wu müüd paistwat söamen,
te kannaten sul lödu, sa kal-
lis ohwri woon! kui pattu
koormat kandfit sa se risti pä-
le ülles so omma ihhoga.

6. Te labki kistu harwa!
mes aurustus om teil? teij-

sissen om se maja neil waisil pattatsil ni maan kui talwan iggawes, se kallis mulk sen kullen om kobbalt lödu sees.

7. Ka omma tutwas tettu ne pae mulku meil, ke kaen nink jallun lödu sel süda pattatsel, ne pühha nagglu asseme suur pitsat meile omma, et meid ka walliti.

8. Se hawu werri hoijap meid kobbalt ütfinda, sen armo jödn iks ojup kui kal-la keelmata se wona werre Koggodus ni iggawetses ajas täüs römu, önnistust.

9. D armsa tunnikesse, kummil se paistminne neist hawust teggi essi, et meije lööfime teed läbbi hädda or-rufe, et kerjeste nink walgen nüüd käime otsani.

10. D auwus wona rahwas! Sa werre hulkaken! sen palgen paista amsast, kumb ristki podust om. Halw rahwas ollet muido kül, ent Jummalal nüüd auwus, se om sest werrest teil.

11. Halleluja sel nimmel, ke fige toitja om, kink Ja nink Amen hennel kink lödu ootwa siin. Se woon, kumb ni kui tappetu sest pühhasst Janist nättu, om meije Jehowa.

12. Pattatsseus meil jägo,

puhhas südda, allandus, meist otsani iks sago ta tö tallitetus. Ta satap omma laiwakest ilda nink warra essi, se Moa, kumb meid trödest.

*Wird
von Lukas Kont
an 20.*

Saas meil pattatsile jou-do, söame tulb wälja näuta, kül ep meije englil essi omma römu selges teese. Siski et kink meije söanna es wois wonal auwus minna, seperräst meel alla wajup, ni kui heng nink ihho uinup.

2. Taina koggodusse laulge, söame oh kummardage! mees nink pä nink ainus el-lo, oh mes annit sinna meile. Henga omma pöijo warjun, ristki koggodus, nüüd rahhun: ussitaw heng laula tälle; tapleja hulk minge päle.

21.

Sa fige armsamb söame woon! kumb ni kui ainus Pöigmees om mo henge perra tulnu, nink ütte pörgu wallo al sirma, kumb pattrust tenit taal, ta asse-melle koolnu. Oh ma satta palge päle ülle armo, kumb so tappap, nink mul rahho sönnu satap.

2. Kui

2. Kui õnfast näitwa min-
nule io kätte naggli asfeme,
et wallitsit mo armust? Kui
armsast egga jalla paaal woip
südda kostoda hend taal suud
anden surest himmust. O kulg!
suur mulk sai sul tõeste, kun
woip istu tuwikenne, kumb
ni suur, kui tolmokenne.

3. Mes hä meel om sel
sõamel, kumb kulle mulkun
hengap taal, saal armun
mangip, ellap, teep tõõd, nink
kittap wonakest, ehk wäljan
kül om mässemist, mes ta
saal sissen holip? Tõeste jääp
se ütlematta, sest woit tutta,
et ne asja sedda skibolet siin
tewa.

4. Mo Südda ellap kullen
ka; suud latse armust anna
ma neil hawul kaen nink jal-
lun; suud anna ma sel oale,
kül sõddamees ma sulleke se
mulku eest suud annas; Wois
ma soka leppitetu palgen nä-
ta, kui se kobbus ütstõrd pee-
tas sest hawast.

5. Ma ussu, et ütš werre
wo we wolaga ka seggatu
sest oa mulkust joostnu, kumb
ilma maad pühendanu; Se
riiminne, se õnnis wo om ka
saalt wälja joostnu. Se paaal
om mul hengen rõmu, sest so
mulku panti tähhes, mist mo
Issand ütstõrd tuttas.

22.

S M. Koggodusse armas
mees, nink egga henge
illo, tekaujide te, kep nink
wääs, nink meije ainus ello.
Me waise nink ni põlletu, ent
läbbi sinno armo, meil im-
mes ärra wallitu, siin wõtta
meid so põrmo.

2. Siin näet sa waigest
koggodust, se om ütš koso
surest, o näuta tedda armo-
list so Essal, litle heldest: o
pühha Essal kae taal se waiwa
palk sai mulle, ja ütse pühhal
Waimul weel, et kaswatad
meid sulle.

3. Sa illus põigmees
läbhüne, meid heldest umbre
wõtma, so pühast armo tun-
neme, kumb wastne its nink
jäädwa. Sa ollet me eest
tappetu, nink salt ka ello jal-
le. Sa hä nink õige wina-
pu so offe sisse tulle.

4. Se sunnip nüüd mes
tähhame, et me so ommas
jänu, nink koggodussen ellä-
me, ja sinno wätke sanu. Me
tähhame so sullase nink näit-
siko siin olla, ei püwwa enne
kooldake, senni kui woimus
meile.

23.

S M. Pataste armastaja!
ehk olgo mees ehk nai-
ne,

ne, So wäe mannu tulleswa me ihho-nink me waimo. Me olleme, ait Jummal! tõest seftsammasi surest hõimust, kel hääs sa kige ennambast faäl pu pääl kolit armust.

2. Sis tulle pattatside hõim, me wannume so alla, ütš tulli armun kigil om, me palwe snitswa sülle. Leppin-go Engel tõsse sis, kui orjame so waimun, nink oppeta meid iggawes Englide orjust taiwan.

3. So haru. man me peä, me seftsammal tunnil wõrust, So kulle mulkun tunneme, et wallitsit meid armust. Guud nagglu tähhil anname, Woon, sinno kaen nink jallun. Kik kriipsu maggusas meil te, kumma so ihho kullen.

o umma Wõõr tina

24.

SU werre leppitaja nink koggodusse saatja, sa meije henge mees! me heitam so ette, so jalgu umbre wõtta, ni paljo, kui ust jowwap sees.

2. Me olleme so latsē, so ärraostet waise, ke sinno rõbkušt ka, kumb kulle mulkust joostnu, nink meije hengkastnu, itš ussu wäes imewä.

3. Se pühhide suur wäggi om se, et neide teggo se werre wonakest ei aja eäl mitte neil armo üsles näuta, armajap tedda immelist.

4. Ei moista meije mitte muud kūsida, kui sedda: Kuis ni, o Runningas! et sinna perrist rahwast teet pattu teenmast wabbas, et ta so riki perrändas.

5. Se teep meid armust halles, et südda ärrasullas, nink jääp kui tolmoken, ne silma joostwa armust, ei tija ka muust rõmust, kui seft, et tappeti ütš Woon.

Iskrent Wõõr 2 jk 5

25.

SE armas Essä Abraham, ne wannamba kikitten koon, ne prestre nink lewiti ka, ne templi usse kaeja,

2. Ne kalli wanna usklikko, ne prohveti, ke wallitu, kikit mustitse tunnistaja, ne pühha Israelin ka,

3. Muud Jummalat es tunnista, kui taad ke omma werroga om masnu pattatside eest, nink Essä nouwo täutnu tõest.

4. Se Woon, se Jummal risti puun, se koggodusse armas Woon, se olli Abraham

på nink temmā suggu Jummal ka.

5. Ke tulli Essā järje päält, wõt meije lihha Warialt, se olli wannan leppingun jo neide Jummal, neide Woon.

6. Sest sai ka Abrahamile suur rõõm nink õige melehä, kui näggi Jesu päiwakest, nink mes saal sündi temma eest.

7. Sest olli kigil puhkamist, et ütstõrd päiwi arw saas täüs, nink Jummal poig tülles saält jo mahha omma järje päält,

8. Ja wõttas omma surmaga neid kigest häddast lunnasta, ja massas hinda neide eest, ja päästas wangist armolist.

9. Nüüd annap terwe hull se eest sel wonal kittust, tennamist, kui ramat lastas walalale, sis näet, et nemina pattatse.

10. Et Woon neid lunnast ennege, nink last neid wangist wallale, ja tähhend neid se werrega, et talle jäässe putmata.

11. Sest jääp se tõisi igawes, et pattarside kogoonüüd arwap kigin paifun, et neide Jummal om

u.

12. Sest wonast om meil wiljalt tül, kel muud om siin, eht tijap weel, ei kõlba meije selesti man, et meil tik kigin om se Woon.

13. Se jääp meil wiljalt iggawes, kui meil ta sügger Jummalus ka wahhelt pilgup sõamen, meel ei wõi saista joht se man.

14. Hääle meel lame taggast, nink kaeme saäl rõõmsaste neist wona hawu assemist, et walliti meid iggawest.

15. Kui hinno Essā kaada, sis woip se pojan sündida, ni näggi Wilip Essā ka, kui poiga naksi kaema.

16. Suur kittus olgo wonale, et minna temma pattane, kui mul om muud, se kad dugo, et südda hawun hengap jo.

17. Se õnsa mele päält jä sis iks moga risti kogodus, ja tolmokesses wonale, nink olle ikkes pattane.

18. Nink kui sis temma tahtminne, et ilmaist kutsup keddate, se läap ta hawu süsse sis, kun pattarside Paradiis.

19. Nüüd Jummal lihhan arwaldet, ke sinna minno sõänd näet, et ta kui Pulwer lägginep, kui sinno hawust kuulda saap.

20. Oh te mo eggäl tunnil ni so harun röömsas digede, so werre öigus jägo sis mo särk nink wäggi iggawes.

21. Mo juttus sinno rahwa man so harwa, muhhu nink so surm, nink minno juttus ilmale so kallis werri ütfindä.

26.

Sel werre wonal, kumb minno hädda eest kül haru hennel ja surma sanu töest, sel wörstil, te ni wallo tuudnu, kui pat ta söand om läbbi jungnu,

2. Sel anna minna hend täamba jälleke, kui werre hinna nink risti onnmane, ta tekko moga mes tal tutta, ta wötto mult, mes ta ei woi nätta.

3. Kül om mul nõrkust, mo Pästja tijap kül, wikka nink pudust om wäega paljo mul, mo Kõrge Preefter peap joudma, nink tik mo haru kinni keutma.

4. Neid wikku mösssep ta omma werrega, kumb küllest jofep mul hääs niid löpma-ta, se om niid allasi ta möt-te, neid hengi puhtas nink selges tetta.

5. Oh kallist armo, kui mötlep minno meel, et sa mo põrmo so mannu kutsnu weel, nink mo ni heldest patust haardnu, ja et so werri mo söand wäardnu:

6. Sis südda wajup, nink om ni immet täüs, et moistus kaup, ma mötle jälle küis woit meid nida armastada, te sinno wõtnu ni kurba-stada?

7. So film om minnust hoold kandnu täambani, ma olle sinnust tik sanu rohkede, ma ussu, et sa eddispäidi hoold minno eest ei lanna weidi.

8. Mo waist nink santi sa wõttit hõlmale, ja armust panti mo sinno rinnale, kes niid so jalgu een es olles, nink sinno tennaden es sullas?

9. Sa illemb Keiser! ütš waine põrmoken woip sinno söbber nink mörsja olla siin. Se arm om töest kül arwamatta, kel ei sa tutta, ei ussu sedda.

27.

S mörsja ütšlep põijul, oh anna rohto minnul, so pamišt palwele, hääd lat selikto julgust, nink ar tulle walgust, mes tuul lajale.

1. üts kõrw, kumb armo kulep, üts film, kumb kiti mund põllep, nink kaep sinno pääal. Hä preestrelikko hule, hä jalla, ke ei holi te kãuti waiwast, sago meil.

3. Me kãe õnnistago, heng sulle wasta sago, te ihho ker- kus ka, tuul puhko waimun tassa, mes ütsite ei moista, kui sinno mõrssa ütsinda.

28.

SE ohwer, kumb kiti neid pattu mas, sai seperrãst ristti nagglatus, et wois ilma muta Jummalaa een massa; sest Jummalaa orri kãnd Jõs- sanda wihha se wona pääal.

2. Kui nüüd peat nida üt- tema: doom! pelja nink orja lojat ka; tõisi om, sa peljat, ent se man mõtlet: es se ni paljo, ehk kui sa ütlet: so kohhus om.

3. Kohhus! kas kurri asfi om se? ja wist, ni waikenne kui se tõ, mes sa kohto perra sin wõttat tetta, se südda om kurri, nink mõtlep sedda, et tenis hãad.

4. Sest tenna ma Jõsust, ke lonu mo, et ma wastfen leppingun kutsutu, wannan olles minna wist tulli temu,

et ma jo tullewast walgusfest lãmmu pesitama.

5. Jõsus, ke pibdi weel ristti pääal, olles iks wãlja jo tahnu mul, wist sallaust olles ma teda andnu, nink enne aiga jo hukka pandnu kiti om- ma tõõd.

6. Ei olle nüüd ennãmb taad keelmist siin, tõld jõsep jo hawu walgusfen, kumma wonal lõdu leppitamisses suttitetu jãlle nink jaetu ossas jo figile.

7. Tõisitse Jummalaa sul- lase sãdusse cest arramurre- tage, opke, et me murten taad ülles teme, sest et sãrãtsil jut- tule lãme, ke moistwa keeld.

8. Weel enne, kui tenst pajatime, ast pattaste huk- meil silmile, kumb silma weent pallel, et Eõsa kelas, et ütfit neist taggast jãlle es lahhas sel pattule.

9. Satan, ilm nink moi- stus ütleva: hãad tetta om rasse kõggona. Ent se- man om meile üts tõine mõt- te meil om, kui ristti pääal ol- les hãad tetta meil tenitu.

10. Se mõtte om kirjast sanu meil, mes meije oppetust puttup tãal, et se pattu ello nuhtlusfes neile, ke ni kui lamba paggenu jãlle sest kar- jusfest.

11. Se waise hulka südda essit ke JEsus, se noormees so nink pä olli ni, kui se sööt olli saarnane, ni jahhuta henda, ka, nink särane toitus and ni olle sürowen, tödd tetten, säräst ello, ent wona lihha möttelden, reisin nink többen, nink ello and meile muud rõh- ja koolden ka.
kust töest.

12. Kui mul ütš hulkaten selge sul, ärra otško möttin kōnnelep ni, anna ma ees- perlickult, söamen taad otši, mält auwo wonale, nink per- nink et se südda fest mustast räst ma ütli: Tej onsa latse! ei olle weel wabba mitte, taad kes pühbembat kül, kui pat- otši ka.
tast woip otši, kel armo om.

13. Kui puhtas sada om heng! hennesest, kas henda teije meel, siin om wabbausse näet lomun- häddalist, kas ramat teil: ke önnistust löid- tunnet neid hawu, kas armo nu Kristusse hawun, se om nink appi otset nink löiset se ni puhbas hengen nink ihhun teenmissē läbbi, kumb hawust kui wonaten. om.

14. Ent ni, et temma ei 20. Henge! JEsu perräst ella siin, enge elläp nink ligup palle ma, kas tabhate söand Jესussen, kui ellawa, liigwa waigista, kas ollete pästet, tik lullitmissi, ent henda ni ehk ütškörd olnu, ent fest et ussüp se wona sisse, kui olles terwis ei olle teil tulnu, kas Woon. teil fest pelg?

15. Mes silm, körw, su, 21. Kas teil om teda? Se kae, jalla ka söame pohjast sünnip ni: Kül teep rõdmsas siin teggewa; lühhidelt tik teust pästminne, ent senni kui asja, kumma teil tetta, Je- umbust ei olle werren weel susse nimmel itš tettus saasse, tutta, kinkitu, kaddonu ärra, waiko ehk suur. jaat sömata.

16. Kui wabba Koor! 22. Kuis noormees siin ülles töstet sa, wona tunni- ökwambat teed lääp? Kui sel- stajid mälletä, ütli: önnista- ge sönna pääl toetap: Te olle- go meid JEsus heldest, se te puhta, et ma teil ütli, kui wannamb neist wallalitsist rojus naktap sülle, sis ütli: wellest, Ta pairw om kaen. jo puhbas ma.

17. Sis palle, kui olles 23. JEsus se tötte so söi- mago

mago Satan! so kónsa rouht,
misséga; ilm! ma olle móstu;
nink sinna lihba! kas rist sul
tutta, nink temma naela?
Kürieleis!

24. Kui teije jalg sis se
fige man (et teije film weidi
weel nánnu om) minki sisse
astnu; ni pea kui südda se
jalla eest palley, sis om se
mudda jo pühhitu.

25. Ke nüüd siin hulkán
woip laulda töest nink üttel-
da: Mo Jummal nink Wees!
sa tijat tik asju, sa tijat seb-
da; so kullen, mo Ello! poop
meel nink südda ja töttesse!

26. Sel ütle ma ni kui
mul söamen, mes minna kón-
nelema opnu siin: Jesusse, se
Risti-Kunninga nimmel, olgo
suur eht weikenne tö sinnul,
mes tahhat, te.

27. Ent kui weel mõnni te
sean om (ent se man lááp
halles söamen, mes üts emma
südda) ke heidip se ülle, kui
tal sees luus saap ni paljo
tullu, et ikma lááp.

28. Kui sis se Petre keel
otfan om; pallelgo temma:
Mo Jummal nink Woon!
ma olle so lojus, ma saisa,
ikke, mo woeti ütstörd so rah-
wa seffa, Kürieleis!

29.

SE Wona rahwaken táúp
hawu oja man jo rõdm-
sast, nink náep ette, mes õne-
sust saal saap kátte, kui antas
siud neil harwul, neil kássile
nink jallul.

2. Ei olle siski ka meist
kawwen siin se ma, se sööt
meist tunnus lábbi, meil om
sest rõdm nink hábbi, kúl ont-
ma laija hawa, kun henge-
assend sawa.

3. D õnnis paistminne,
kumb meil ni saggede Jesusse
hawu náutap, nink neide sisse
satap, kui sa meid leppitamu,
nink hennel palgas sanu.

4. üts waine pattu loom,
täüs ohto söamen, kumb kur-
ja waimo istjist om wairwatu
siin tübkest, woip Jesu ha-
wun pea tik pattu andis
sada.

5. Kui kaet wonakest om
südda wáartu töest, kúl lág-
ginep kilm südda, kui wona-
kest saat tutta, ni pea, kui ne
hawa me hengel tutwas
sawa.

6. Kúl wajup terwa meel
sis alla temma páál, nink
saap neist nagglu tábbist nink
neide werre wákkist ni arm-
sast woitus jalle, kui paistwa
söamelle,

E

7. Eest

7. Eestfammast Werre wäest, sest hawu röhtussest kääp südda ihtamissen, ja itken henne sissen, ent rōmun ka, et lōrowap, mes Wona surmast pūrwap.

8. Se südda waidlep ka ta perra lōpmata, kũl tahhetas iks tedda, et rōdm saas temmast natta; kui pilgutap meidenne, sis tulleme nink jome.

9. Ent sest saap meil ka rōdm, kui temma wabba arm ni tũkkip sōamelle, et muile woime jalle sest armust tunnistada, nink hengi talle sata.

10. Sa armas Wonaken! sa! õnnis Põijoken! so ollem umbre wõtnu, me hinmo olet tãitnu, me tunneme nüüd jalle so kũllen õnsat ello.

11. Meil Tõma Waim om taas, ke so kuts Jummalas, kui ta neid tutwid raigi so kũllen natta saije, nink ni sai tutwas talle ta omma Rabbi jalle.

12. Jã meile ikles ni, sest rōdm ei olleke, kui sinno umbre wõtta, so hallestussi natta. So hawu rōdmisa nõggo meil eggal tunnõl jaggo.

30.

Sõ silma nink so su, so ihho hawatu mo henge

kõhotawa, et ma so armsid hawu siud anden umbre wõtta nink allanduffen kitta.

2. Se, se om ütfinda mo rōmu pohhi ka, ma tija, mes mul sanu, kui minna sinno nãnnu, kui mo pat wirgu õlles, nink teggi sōand halles.

3. Nüüd jã ma sinnule, mes pōlw mul eãle, et ma so hawun olle nüüd lōidnu õigust jalle, ma sai nüüd tahhe pãle, se te jãap wallal mulle.

4. Siin om mul rōmũstust, ma jã tãus allandust, kui hirm taht pãle tũkki, sis rũbhi ma nink tekki so pũbha kũlle sissen, se om mo tapplõs ussun.

31.

Wõrst hawu tãus, ma tunne so werre perra janno, so perra ihka ma; so kũlle sissen mada, mes õnsust se woip sata? se teep mul haigust tullus ka.

2. Oh nakka kinni heldest mo sōamest nink kaest, ja panne pitsat pãal, mo sōand kinni sülle, kui tũlli ilmast tulle, ent te iks wallal hennesel.

3. Suur Runningas nink Essand! so arm lãut weidi sōand, kui ma es armasta so rahwast, kumbe illo so ehtet nãutap

näütap mulle, et ärra ei woi
kõnnelda.

32.

WDon, wouu, oimme-
lit wonaken! kumb
minno eest tullit koolma siin,
sõamette olle ma sinno pand-
nu, kumma eest sa omma
werd ollet andnu, saäl pai-
stat sa.

2. Oh kekki so latse hen-
gekest so kulle mulkun nüüd
iggawes, te mul sedda ar-
must, sest mul ei olle käl min-
ki suggust siin anda sulle, ütš
nou om weel.

3. Ma panne sõamen tal-
tele so kallist surma nink wal-
loke; ärralasto mitte mul
melest minna, mes sülle mo
henge lunnastaminne siin
masnu om.

4. Oh kallis kehha se ristfi
pää, kumb henda last mo
eest tappa saäl. Werre arm,
mes läütap pattastib armun,
ke kandwa pitsatit omma pä-
orsan? ma tija kül.

5. Kristusse werri nink õi-
gus om mo ehte, auwosart
nink mo rõõm, oh et minno
enne temma beng puttus,
pühendas, mõsses, ja sütti-
tas ihhust ja hengest ka.

6. Mo terwe kasiwu nink

ainus meel saisap armun iks
pattaste pool, tõtteste tund
tullep, et minna essi temma
siind, filmi nink harukeist
näe filmiga.

7. Se mõrsja palley sest
Põigmihhest: oh näüta mul
nagglu assemist, et sinna ka
minno wallitsit armust, nink
et ma tunnistajide armust iks
olle ke.

8. Ma tahha siš uffutaw
seltsi mees sul jada nink ker-
kule iggawes. Roggodus,
kumb werren pühastet pat-
tust, kas tunnet sedda, ke
armo juttust sul kulutap?

9. Se terwe ilma leppi-
taja, ke orri om koggodussel
ka, wõt masmisse labbi kük
hengi pasta; sedda ei kuluta
ütsik ni häeste, kui pühha
Waim.

10. O Waim! ke koggio-
dusi wallitsep, üink tal essi
teenrid walmistap! kae wo-
na perret nink waiwa palka,
sedda pagganide ostetu hulka
nüüd armoga.

11. Mo mees! ma palle
kui latsekene, te minno tõds
tettu Jummalan; mo hawa-
tu Jssand! so latsekene om
ello kimpun ka mähbitu kin-
ni so jalgu een.

12. So kulle sisse hend sul-
le ma, saäl tahha ma igga-
wes

wes ellada ni kui kinni linan,
et surm nink patcu, eht mu
weel kunnake minno ei rikku;
hä põlw om mul.

13. Jlm! tijas ma sinno
mo uskwat taal, ma laulas
sulle mõnd sõnna weel. Sis-
ki, kae tenna, siin poop so
ello, ke omma werd tabhap
ka kinki sulle, oh kae sis!

33.

WDon, Woon, o Woon :
kumb rasset om meist
kurbastet, nink siski :|: arma-
stet; mo südda jaap nüüd
sul :|: ei mul; sa helde woon
sait risti puun, so hawu eest
:|: mo waiwa palkas tõest :|:

2. De pallawa :|: he pis-
fara, ke joostnu saal se wan-
notu :|: ma pääl, ne omma
neelnu kul :|: mes meil saal
ramatum sest wannest om ah-
wardetu :|: kiti om leppite-
tu :|:

3. De näutko nüüd :|: ka
mulle teed sen ilman, kun so
nimmi :|: enne siun, sa kulla
Jesuken :|: mes piin lukon-
tin jaas, kui mõtteldas, kui
haiqet se :|: teep lunnastaja-
le :|:

4. Se puhhas waim :|:
ke soamen meil sestetap, nink

wona :|: awwustap, sesamma
õnne su :|: ei mu, teep sel-
ges meil, mes pat om taal,
et soamest :|: ei usta Jesust
Kriist :|:

5. Se om se mees :|: ke
mo voit tõest, ke tunnisti ni,
et ma hend :|: allandi, Jaan
tunnisti ka: se om :|: se woon,
ni saisap ka, waim ütley ja,
ei ussu heng :|: saal om nüüd
Jesu mang.

6. Se arm kumb saal :|:
kai Petre pääl, se näntap sul,
kes sinna :|: ollet taal: Heng
saisap temma een :|: kiti om
kaest löppenu ni to kui nou,
om sunnitu :|: ent wonast
wallitu.

7. Di üteldas :|: sa wai-
ne lats, mo tappeti, ei sa sul :|:
wiklake, ei kole ütseite :|: kui
se, kel mele haad om koolda
nüüd mul kurbusses :|: se
koolgo hemel sinis. :|:

8. Sis kuulge kiti :|: se
Essa poig, ke tulli meil, nink
wõt kiti :|: henne pääl, se elli
waisussen :|: siin maan, sai
põlletus nink tappetus, ja
lunnast meid :|: nink ka kiti
ilma maad. :|:

9. Se ussu pääl :|: ja
miina taal, nink julgu kiti,
Woon olgo :|: armolik, et
minno tunnistus :|: sest luust,
toos mitma man weel juttu

waan na kuluta :|: Woon
kaido armoga. :|:

34.

Meide õnsu Kristi tule
Zirkokeiste laulo, kumma
ellawa sen tulen ehk tos-
sum, kumb Jესusse koolja
kehha nink temma rist
umbre om.

Mes Kristi tule Zirkuten
teep Wona mannulen-
damau, kui Wona umbre sop-
putap, nink siwuga taad ter-
witap? nats minno kullaken :|:
saal Zirkuteffe peffa om, kust
walja rajut Kertuken, sen õn-
san onen: sen onen, kum om
werre-walk, jai kinni Zirku-
teffe jalg; saal umbre haru
luige om, se kulle jõ paal oju-
man, saal loop se õnnis südda
kui piirparts alla wette.

Roor. Oh minna rõmu-
sta, rõmusta, et ma se haru
merd löidna ka, saal olle tu-
biken, kalloken, saal om mul
mo sangaken, lawwaken,
nink muud kif. :|:

2. Mes Kristi tule Zirku-
ten teep sangust walja lenda-
man? Om Jესu kullen mag-

ganu, ni õnsaste nink holetu,
nink tõssap illufast. Mes teep
ta perrast taas? Kõup kittust
laulden rõõmsaste ifs omma
te paal õnsaste sen haru
wäen. Woon, werri kife
sekka laap, kui ikkep, narap
ehk tõõd teep, kui laulap, man-
gip, jutlep ka, kui sõõp, joop
ehk laap maggama, ifs igga-
wetsel ajal ei lä se Wonast
lajal.

3. Mes teep Krist-tule Zir-
kuten, kui purifeste pantas
siin? Ni teep, kui tubikeiste
mees, kui tubikeiste honen
sais, ni ka et loeme, kui ülles
tõssi se, et mangnu Jungri-
keistega, ent enne es woi man-
gida, ta pididi masma, sis olli
selle hürtule weel mõnnikõrd
üts kurblik õ; Muud temma
tubikeisi näet kül ikwat, siski
rõmu wet, Põig kaep Wõrs-
ja pale, ent Wõrsja harap
kølge.

4. Mes teep Krist-tule Zir-
kuten, kui jallotellema laap
siin? Sa wõt sõamekeistega
kül mõnnikõrd ka kõndida, ni
henda kostotap, siski se Pleura
jaap se õnsa henge lusti-te, ka
merre paal üts mangminne,
nats Wona ulli! kif mõrte la-
wa ütsinda se Wena külge
kõggona: Ehk kalla ojup,
laulap liud, ehk hõõrõp pu,
ehk

ehk pödder lönd, tik arwaw sen kullen ka zuckelnu. Oh
hengekenne se harwa päle hä om!
enne.

5. Mes teep Rist-tule Zirkuten, kui ninna päle lüw was siin, kui wahhelt teep mes kölbmata, et töise rahhule ei jä? Za zirkup kainde al: Woon halleka mo pääl, ehk lastap werre alla siin, saap ülles harwu julgussen, se parlik waine; Kui söamist weel töreldas, nink essitwissi arwatas, ei kitta ommast öigusselt, ehk wastest pattatside luust, ta pallep andis jälle, et rahhul jäässe welle.

6. Mes teep Rist-tule Zirkuten, kui sängi päle heiday siin? Sest harwu werrest römustap, muud hääd nink turja unnetap, ja kaep, kus tal säng, kats sängu löwwap heng: ütš om se kulle mulkuten, sääl hengap ihho, heng nink waim ni döl kui päiwal, se töine honetessel om, kui törda läap, hä paigaten: se umbre kulle oja om, ne Engli omnia walwaman. Se umni om tal arwas, näts! illusaste maggas.

Mo siwuken om häm werre ojast, nink mo jutessin ma maitsa taas taad, minkaga päiwal ma mängim, ma olle

7. Kuis Risti tule Zirkuten teep honest wälja lendaman? Jääp ihho weidi töbitses, aig läap tal pea iggawes, tabt pöigmeest kaeda, Pödig nakkap tullesma, heng näep ta külge, jalga, kat, se Wonakenne annap suud sel nörkal söamel. Su andja wiip sis hengekest su süssen koddö iggawes, su andmist näüs weel ihho man, kumb selletas weel mullan maan, heng tullep sis, kui selge, wiip ärra Wona külge.

8. Mes tees se Zirkuteiste tropp, kui tal, kui lendama siin läap, Woon nätwalt henda arwaldas? ta lendas mannu noppedast, et woi haukaten ni noppest laste siin; Me tubikeste tükwa ni sel tubikeiste mihhele, et ei woi saista. Rig' atna sisse lendama, nink eggänts rühk ette ka, fenni kui törda säetas, kaen, jallun oeswa peggast, fenni kui külge läwa, nink rumi tik sääl sawa.

9. Se päle jääp se iggawes, me heidam' pikkält, laijult sis, ja risti, resti loggona, kui eggänte melehä, se kulle mulkute: |: Suud töine töi-

fel'annam' saäl, üt's narrap
toine ikkep käl, ni kui tal eht-
wa. Se om se zirkuteiste te,
se paäl om ots nink alginne.
Ni illusag, ni werritses, ni
önsas, Wona-farnatses, peap
se Woon meid hoidma, kunni
suud same andma.

O Jesus olle kittedu, et
me so tubikesse, so källen pes-
totellenu, ma sō, kui tolm,
hend sisse. Kui teise wäljan
falere, o rahwas töttet ütles-
ge, kes zirk ni laul? ei ütst.

35.

Am kae selgest eggäutte
päle. Roggu heldest meid
so hölma jälle. Rogi meid
terweni kiki.

2. Se hone, nink te elläwa
sün sago auruwus sulle, arm iks
süna jago, nink sis hä laste
meel nink wiis.

36.

Si meil, o Woon! jä ikkes,
Set üt'sinda üt's paistus so
armust meil ei jä, ei joht, et
sinno hawa meil eggal tun-
nil jäwa, so terwe ohwri
tebha ka.

37.

Alli ma lä wode päle, eht
tösse ülles jälle, eht meš
ma tallita, kui söma lä, eht
joma, kui haige, eht lä käume,
fik te ma neide haruga.

2. Se Woon nink temma
hädä jaap se käl, kunni südda
weel tuitas, eht kui jo se ello
ärrakistnu, tun odda tedda
pistnu, saäl olle minna as-
sonu.

38.

Alli röömisa olle ma, et mul
se Wona biggi tošnu taäl
ni lämmelt ihho päle, et käl-
lest ma hämmetetu, nink mi-
no heng om jotetu se mulku
ünnest jälle, ei ka kela ennamb
mulle mo mees, talle iks suud
andma, nink ta jalgu umbre-
wötma.

39.

Alli hä om waggla-kessele
kumb haru seen werd
hennel tund joostwat ülle söa-
me, nink nida eggal tuunil,
hommungust sani öfeni, läap
Jumm'la römun eddiss; se se
teep ello kallis.

2. Kui* abbiello wiisil mul
mo omma mees suud annap,

mo sisse läap ihholikkult, et heng nint ihho sullap; siss olet taga liggi toon, et lähhämb ei woi olla siin, ja lähhämb kui Maria.

* Pühhan Altri Sakramentin.

3. Kui ümbrevõtmist näkatas, hälitsemist, suandmist; siss tõmbap Poig kui Magnet taas, teep armo wallo tundmist Mõrsjal, kumba ta hennel löi, ja temma lomo sisse sai, täl iggawetses tullus.

4. Mo mees, ke risti pääl mo wõt, ma tenna silma wega et wallitset its särätsid ümbretäimisses foga, kui minna olle nint Madlen, eggäuts om pattatselen, ent mes weel? sinno perrält.

5. Se ümbretäit se wonaga waimum, ihhun nint henaen, kostotap Põigmeest mõrsjat ka, me lame ütten sammun, film-pilgust silma pilguni satap mo haru paistminne mo mihe kulle sisse.

40.

Müüd lanlap koggodusse-ten sest jurtvolikkust rahwast, kumb Jesu abbiel- lus siin jo kinni sullet am- ruust: O sa Pühha Kolmai- wus frat wona eest meist kit-

tetus, nint * Kloria sel Pleu- ral!

* Au sel Kulle mulkul!

41.

Sull om mo kulla Jesuten soamekeiste eest üts hä nint pehme wodeken, meil omma mõtte sest, nint kõnne, laul ja mangminne, weel õnsambaste tunneme, kui lam- melt maatas kulle seen: Au sulle Pleuraken!

2. Sa Wonast sadu lomo- ten. Ja waitwan surmani, siss sündinu ta kullest, kun taad mulku pisteti! Jesu heng so pühhendago, nint temma waim kinnitago, se kehha, so eest haratu, so terwes pid- dago.

42.

Suur Jummal, Bagglä- ten! so sissen tulli tokto muld nint Jummalik loom, mõnni sai muste hukka so liggi tulleman, ent müüd om tõine wiis: so kehha putja siin saap sinno saarnatjes.

2. Se om tül tühhius nint moistutenne tarkal, kumb werre walgusselt its tagga- nep, ni kui tül. Ent me pattaste hull om ütte mele pääl, meil om so kulle mulk se maja siin nint saäl.

3. Saäl

3. Sää! kui so werrega se ma sai häämmes tettus, saap julgus wonata kii min- mult hawwa pantus. So lihhas olle ma, mo lu om sinno luust, nink sest jääp löp- mata so kehha hais mo lust.

3. So kulle mulkun peba mo henge armoliist, so warjo alla wötta mo tige hädda käest, so ello kirja sisse mo nimme kirjota, mo henge teuta essi sis ello timpo ka.

43.

M Al tunne omma halwust kül, et ma hend ärra kekis weel häüst nink allan- damissest. Ent kus mul par- remb asse om, kui Wona kulle mulku seen, se teep mo him- molikkus. Arm om mul siin, abbiello kirk om mulle hengen töeste Wihhe kulle mulku wasta.

44.

M Al olle Jesust pandnu mo sdamette hääst, ke omma werd om andnu mo waise wagla eest, mo sega ärrapästa pörgust nink kur- ratist, kuis arm wöip ennämb päista siin ma pääl iggawes?

2. Mo henge pohjan pai- stap so nimmi nink so rist iks ütfinda, nink töstap mul rö- mu, Jesus Krist: sis näüta henda mulle sesamma palge- ga, kumb risti pääl sul olli, kui mo eest kolit sa.

45.

M Inno rödm om se, ni kui ma nüüd näe, kui mo haigi silmi ette, ke jo wei- di woiva nätta, malitas ütš Woon, ni kui tappet om.

2. O sis ikke ma temma wallo ka, oh kui maggus om se werri, kumb joost jallust, hüwi ärra, oh kui anna ma suud ta kael ka!

3. Oh, kui süggawest om mul mötlemist so, sa kehha ossa, ülle, kumb sääl iggawes ka jälle Poja täht iks om; kül- le mulkuten!

46.

M üüd wötta rahhoga su andmist pelgota, kallis südda! wötta caad meije Wih- he käest, taast kenne armo südda wallust koggona, sur- ma wannest ka pididi sullama.

2. ütš töifel andke sund sel Wonal auwus nüüd; se man opke tutta, neist waitust latist taad, sest lat sest ka, kumb kätte,

et kũl mõnni mees, ni kũi loe-
tas, kel siud wonast saas.

3. Nũid tõstke armsaste kũi
ũts heng selgede ũlles omma
hãle; nink laulge tassaste me
henge. mihhel pãle siudwid
laulu siin armun ũtten koon,
temma om siin man.

47.

Sarmo nink õnsusse per-
rãto lãtte, kumb JEsu
sissen arwatu; so heldusse
tulli, kumb pallaw iks nãtta,
jããp moistusselle pedetu. Mes
armastat? Kurje, nink pat-
ratsid taãl. Mes õnnistat?
latsti, ke wandsiwa sul. Dar-
molik, helde nink immelik
Jummal! so armastat sedda,
mes kurri nink rummal.

48.

Sollet ristĩ pãal ni õn-
sast ponu, tãus werd,
kumb meile tigil ehret tonu.

2. Gest kittame hend sinno
kulle hawust, heng lahõunep
se mannu furest jannust.

3. Las sedda werre wolast
saggest joosta, nink meije hen-
ge, ni kũi waistest, kasta.

4. So ristĩ koggodust te
ũttes waimun, las kangem-
bast iks pallada meid armun.

5. So rõõmi nink lust om
sisti koggodussen, sis õnnista
meid tigen teggemissen.

6. Ja mes sa seni ajani
meil tennu, se eest sul olgo al-
landlikkult tenno.

49.

Swerri Risti = Jumma-
last, se wolas haru-
leppingust, oh hawa! kalli
hawa! Te haru haru haru
hã teep haru, haru julgust ka,
ja hawa, sõame hawa! Ha-
wa! hawa! hawa! hawa!
hawa! hawa! hawa! ha-
wa! hawa! hawa! oh te
hawa!

2. Ma terwita sis tuhhat
kõrd so minno Wonakesse
werd, so, leppitusse hawa; so,
werre hikke wiina seen, kumb
leppingus meil sãet om; so
hikke ristĩ waiwan! hawa!
hawa! Piitsa hawa! Witsu
hawa! Nagglu hawa! Da-
Mulk! Terre mo hawa!

3. Segã ma laulo lõppeta,
teid JEsu haru tenna ma, et
rassedaste masnu, siud igga-
wes ma anna teil, teil kallil
nagglu affemil, ke kullen, kãen,
nink jallun. Kel nũud om
maad haru mulkun, ei sa oh-
hun ũtskõrd ikma, mãe kat-
mist hennel soubma.

50.

Sin om sinno perre,
Woon, kumb tappetu,
sinno armo kirre meil niid
pallago: Käu neid hulke läb-
bi, kumbe Essa käest römüs
sulle anti sinno waiwa cest.

2. Dnnis Wona-Nahwas!
Wona werd om sul, kumb so
reiwid puhtas peap eggäl
luul, uhhap rojo ärra, maidsid
asju ka, Wona mele perra las
hend walmista.

51.

Sinno were hawa, naela,
kibbe kroon, rist, wallo,
piin, sinno kinni pantu jalla
päästwa figest häddast sin.
Raige, jone, werre higgi, kii
mes sulle waiwa teggi, sinno
haud, kun mattetu, römustap,
o Jesus! mo.

52.

Sorja witsust waanni-
kut meil panne auwus
päle, meil anna heldest omma
siid, so werd te ehtes meile,
to juwwa eggä üttele, kel sid-
dä nõrkas lannu, so hawu
pea wallale, ni kui sa meil
ihs tennu.

2. Siud töine töisel anne-
me, nink henne läbbi Wonal,
se peap meid ihs armsaste siin
toitma armo ajal, ta kätte
päle kaeme, nink wöttame
ta sönnä, ja temma hõlma
heidäme, kui honest meil om
minna.

53.

Sd käe nagglu tähhele
siud anname niid wai-
mun, kumb risti ülles tõm-
mati, jäi walges, koolja ar-
wun: sel kael, kumb so om-
matsid õnnist, kui lätsit tai-
wa, nink kumma pool näüs
pattatsid, kui peetas kohto
paina.

54.

Sd kulle mulku seen ma-
solle wagglaten sisti-ik-
kes römisa so risti rahwa
man, me ollem' hawun õn-
sa. Töest ei tija ma, mes
wois pududa, kui ma Sin-
no sa.

55.

Sd surm, o Jesus Krist!
so nagglu tähhe, rist, so
kulg, kumb kisti wallal, so
higgi ihho seest, so rahwast
hoidko

hoiblo allal, were kerku Pää! sinur, siski om suremb wona
kunni tullet sa. arm.

2. O latse! illemäst! teil
olgo ihkaniist se helde wona
perra, kumb teije hädda eest
saälpu pääl koli arra. Ur-
rateelge sis tal hend igga-
wes.

56.

Uts säärne arm om meil,
üts töise wasta taal, et
minna ei ussu, et mees wois
kulle-luul, ja lihhal-wer-
rel essi ennamb armastust, ei
ka naine wist mihhel näuta
töest.

2. Jä henne waijel sis
iks armun, koggodus! wer-
re ajamissen, sest Jummal
wallits sees so iggawetses-
sen, sul om antu se, et voit
armasta söbbra, wainlast ka.

3. Sest armust ütle ma,
kumb ümbremundmata se
kerku wannik jänu sest sani,
kui ta Pää om küllen mulku
sani, sest om kerku arm ni
gas.

57.

Uts önnis hawu tolmoken,
kumb kulle mulku tütkis,
om kül üts waine tubiken, kel
Emma waja ikkes; ent siski
teep se wonal siin mõnd rõ-
mo joosten, mängiden kaswa-
tamisse ajal.

2. Me sündime jo ütfinda
sel hawu mihhel töeste, ta
kinnit ütstörd wannega, et
pattatsid wõt wasta: me ol-
leme ta perre nüüd, kui lat-
si kaswatetas meid, tal nai-
sekesses sada.

58.

Werrine Leypitaja! kog-
godusse saatja! kui ma
saatörd jo suud so jallul anna
ikken, et ka minna olle wal-
litu, sest ei sa weel kül mo
Pää, wõtta mo nink tuhhat
ommas, heimetel waiwa pal-
gas.

2. Adure onne wille jisse,
Läma wine süessn pä, jäl
ei jä üsi aines asi mes me
Ej jü ~~jännä~~ ^{müch} jäl
om na, süessä, üli hä jän
üsiä, ni om ga aue jol
külle ofata : : :

2. na jä onne kesje monu
he pä he ei woi ma ke ei
ei ma stam jampa teene,
hin ne nire haidus, mu
ja tuhhat aru, omma mu
hin ütalis, ütten wälgin
riten ran : : :

3. waken so jüt om doft.
Et je melk saimeatus ad
wats, et mi ma jef kü
lle hullest, ümre järä
häite tuf. önais stunika
ne kui se wakenne päje
tet melku külle jän or
o. mo. Röm, om multida
Lüänen : : :

15ten Augustus 1829.

Gustavus inson cylindricus Marten
15ten Novembris 1829.

